

Cílem projektové skupiny č. 3 byla již od počátku realizace divadelního představení. Ústřední téma "*Umění učit se*" jsme se snažili uchopit z druhého konce a společně si kladli otázku: "*Jak se učilo a jak učit?*" Nahlédli jsme proto do spletité historie pedagogiky a našli etapy tohoto vývoje, které byly z našeho pohledu zásadní a převratné.

Postupně se utvořilo celkem pět samostatných pracovních skupin: *antika, středověk, renesance, baroko a socialismus*. Jak ale tato období vtěsnat do jedné inscenace tak, aby to bylo poučené a zábavné?

Odvrhli jsme klasickou inscenační techniku "*kukátka*" (oddělené jeviště a hlediště) a vytvořili zčásti "*imerzní*" (pohlující, obklopující) divadelní představení. Sjednocujícím konceptem bylo "*Muzeum pedagogiky*", které v rámci prezentačního dne obsadilo celé jedno křídlo přízemí arcibiskupského gymnázia. Každou třídu si jednotlivý inscenátoři scénograficky upravili tak, aby co nejvíce odpovídala dobovému rázu. Zájemci o prohlídku byli rozděleni do dvou větších skupin a "průvodcem" postupně uváděni do konkrétních tříd.

Hned v úvodu se tak diváci mohli setkat se třemi antickými učiteli a volně rozprávět o nejrůznějších metafyzických tématech. Následovala ukázka přísného středověkého vyučování, včetně praktické demonstrace tělesných trestů. Renesanční učiteli zase diváky seznámili s uměním astrologie a alchymie. Muzeum pedagogiky by samozřejmě nikdy nebylo úplné, pokud by chyběla postava J. A. Komenského. Ten divákům ukázal názorné vyučování a postavil se tak do opozice vůči přísné a úzkoprsé učitelce, dbající jen na zapamatované prázdné pojmy. Nezapomnělo se ani na hodinu tělesné výchovy - diváci si mohli vyzkoušet nácvik základní spartakiádní sestavy.

Přestože bylo zkoušení omezeno na pouhé tři dny, prokázali studenti astronomickou míru fantazie a úsilí. Výsledný tvar, inscenovaný během dne dvakrát po sobě, se snažil diváka vtáhnout do děje a učinit z něj součást představení. Zda-li se záměr zdařil, už ale musí posoudit přímo diváci.